

Stranki v postopku v glavni stvari

Vložnica kasacijske pritožbe: ENEA SA w Poznaniu

Nasprotna stranka v postopku: Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 107 Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da obveznost odkupa električne energije, proizvedene ob hkratnem pridobivanju toplote, ki je določena v členu 9a(8) energetskega zakona z dne 10. aprila 1997 v različici iz leta 2006, veljavni na podlagi člena 1, točka 13, zakona z dne 4. marca 2005 o spremembi energetskega zakona ter zakona o varstvu okolja (Dz. U. 2005, št. 62, poz. 552), pomeni državno pomoč?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je treba člen 107 Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da se energetska podjetja, ki ga je treba pripisati državi članici in ki mu je bila naložena obveznost, opredeljena kot državna pomoč, v postopku pred nacionalnim sodiščem lahko sklicuje na kršitev te določbe?
3. Če je treba na prvo in drugo vprašanje odgovoriti pritrdilno, ali je treba člen 107 Pogodbe o delovanju Evropske unije v povezavi s členom 4(3) Pogodbe o Evropski uniji razlagati tako, da nezdržljivost obveznosti, ki izhaja iz nacionalnega prava, s členom 107 Pogodbe o delovanju Evropske unije onemogoča naložitev denarne kazni podjetju, ki ni izpolnilo obveznosti?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 6. julija 2015 vložilo Tribunale di Treviso (Italija) – kazenski postopek proti Giuseppeju Astoneju

(Zadeva C-332/15)

(2015/C 320/23)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Treviso

Obdolženec

Giuseppe Astone

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali določbe Direktive 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 ⁽¹⁾, kakor se razlaga v sodni praksi Skupnosti, navedeni v obrazložitvenem delu, nasprotujejo obstoju nacionalnih predpisov držav članic – kakršni so navedeni zgoraj in veljavni v Italiji (člen 19 uredbe predsednika republike št. 633 iz leta 1972) – ki tudi s kazenskega vidika izključujejo možnost izvajanja pravice do odbitka, če niso predloženi obračuni DDV, zlasti obračun v zvezi z drugim letom, ki sledi letu, v katerem je nastala pravica do odbitka?

2. Ali določbe Direktive 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006, kakor se razlaga v sodni praksi Skupnosti, navedeni v obrazložitvenem delu, nasprotujejo obstoju nacionalnih predpisov držav članic – kakršni so navedeni zgoraj in veljavni v Italiji (člena 25 in 39 uredbe predsednika republike št. 633 iz leta 1972) – ki za namene odbitka DDV tudi s kazenskega vidika izključujejo možnost upoštevanja prejetih računov, ki jih davčni zavezanec ni nikakor vknjižil?

(¹) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (Avstrija) 13. julija 2015 – Skupina ponudnikov Technische Gebäudebetreuung GesmbH in Caverion Österreich GmbH

(Zadeva C-355/15)

(2015/C 320/24)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Vlagateljica izrednega pravnega sredstva: Skupina ponudnikov Technische Gebäudebetreuung GesmbH in Caverion Österreich GmbH

Nasprotni stranki: Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co KG in Wien

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 1(3) Direktive Sveta z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (89/665/EGS) (¹), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007 o spremembi direktiv Sveta 89/665/EGS in 92/13/EGS glede izboljšanja učinkovitosti revizijskih postopkov oddaje javnih naročil (²), ob upoštevanju načel iz sodbe Sodišča z dne 4. julija 2013 v zadevi C-100/12 (³), Fastweb SpA, razlagati tako, da se lahko ponudniku s ponudbo, ki jo je naročnik pravnomočno izločil, zaradi česar ta ni zadevni ponudnik v smislu člena 2 (a) Direktive 89/665, zavrne zagotovitev revizije odločitve o oddaji naročila (odločitev o sklenitvi okvirnega sporazuma) in sklenitve pogodbe (vključno z dodelitvijo odškodnine, zahtevane v skladu s členom 2(7) te direktive), tudi če sta le dva ponudnika predložila ponudbi in bi morala biti ponudba izbranega ponudnika, ki mu je bilo naročilo oddano, v skladu s stališčem nezadevnega ponudnika prav tako izločena?

Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen: